

Uvidom u raspoloživu dokumentaciju priloženu uz tužbu, a koja se sastoji od zahtjeva za dostavljanjem informacije, povratnica o uručanju pismena, urgencije tužioca upućene tuženoj, te odgovora na tužbu tužene, a kako bi se strankama omogućila zaštita prava u smislu odredbe člana 6. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZUP). Tužilac je iscrpio postupak predviđen odredbom člana 17. ZUS radi čega se tužba ukazuje opravdanom.

Naime, odredbom člana 17. stav 1. ZUS određeno je da stranka ima pravo pokretanja upravnog spora ukoliko drugostepeni organ nije u roku od 60 dana ili u posebnom propisu određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv rješenja drugostepenog organa, a ne donese ga ni u daljem roku od 15 dana po ponovljenom traženju stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena, dok je stavom 2. istog člana regulisano da na način propisan u stavu 1. stranka može postupiti i kad po njenom zahtjevu rješenje nije donio prvostepeni organ u roku utvrđenom zakonom protiv čijeg akta nema mjesta žalbi. U upravnom sudskom postupku kada se radi o tužbi „ćutanja administracije“ sud samo ispituje da li su ispunjeni formalni uslovi za podnošenje tužbe, a to su da je „ćutanje“ konačno sa stanovišta upravnog postupka i da je stranka urgencijom (ponovljenim zahtjevom) tražila donošenje upravnog akta što bi u konkretnom slučaju značila primjena Zakona o slobodi pristupa informacijama („Sl. glasnik RS“, broj 20/01) i dostava informacija prema zahtjevu tužioca, koji su pod kontrolom tužene, a koje su pri tome dostupne svima, a posebno pravnim i fizičkim licima čiji interes je nepotrebno pristup tim informacijama. S obzirom da je tužilac dostavio dokaze da je urgencijom (ponovljenim zahtjevom) tražio dostavu relevantnih informacija koje su od neposrednog interesa za tužioca i da je po bezuspješnom proteku 15-dnevnog roka ponovio svoj zahtjev precizirajući koje to informacije traži, a da se tuženi ni na koji način nije oglasio to se tužba ima smatrati opravdanom, pa ju je sud uvažio na osnovu odredbe člana 31. stav 4. ZUS i naložio tuženoj da u zakonom predviđenom roku (rok od 30 dana od dana prijema presude) odluči o zahtjevu tužioca imajući u vidu pomenuti Zakon o slobodi pristupa informacijama i svoju Odluku o davanju saglasnosti na plan utroška sredstava, broj 04/1-012-2-2643/11 od 24.11.2011. godine.

Odluku o troškovima sud temelji na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 63/11), a prema blagovremeno opredjeljenom troškovniku, punomoćnika tužioca pa dosuđuje tužiocu osnovane i nužne troškove koji su saglasni Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 68/05), a koje čine troškovi sastava tužbe sa paušalom od 25%, a koji su nastali vođenjem ovog upravnog spora.

Zapisničar
Glamočić Đurđija

S u d i j a
Sunita Šukalo

